

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI - KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetés 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Eperjes, február 14-én.

Lapunk mult számában jelentettük, hogy a városi pénzügyi s gazdasági szakosztály a „fekete sashoz“ cégezett szálloda átépítésére szükséges kölcsön ügyét — mely most már égető kérdéssé vált — beható tanácskozási tárgyává tette.

A „fekete sas“ bérideje napról-napra végébe közeledvén teljes egyértelműség kifejtésére a szakosztály azon megállapodása, hogy az ügyet tovább elhuzni nem szabad s a bizonytalanságnak oly lépés által véget kell vetni, mely az ügyet kedvező vagy kedvezőtlen kifejtése iránt határozott és minden kétséget kizáró módon tájékoztat nyújtson.

Határozatba ment ennél fogva, hogy a fővárosba egy a polgármester és Haitsch városi képviselőből álló követség menesztessék, melynek feladatául tüzetett, hogy az osztrák-magyar bank budapesti osztályánál a szükséges lépéseket megtegye.

A követség küldetésében tényleg eljárván, tegnapelőtt este érkezett vissza s a missio eredménye teljesen igazolja azok szavazatát, kik a további, s az ügyet máris annyira késleltetett levelezés utját perhorrescálva, személyes közbenjárást tartottak leggyorsabb és viszonyaink között egyedül célravezető módnak.

A folyamodvány kifejti ugyan az ügy mibenlétét, s az ahhoz csatolt okmányok és iratok megerősítik az abban felhozottakat; azonban ez nem elég, mert egy ily fontos ügyet lebonyolításánál — mint egyáltalában minden pénzkérdésnél — a legnagyobb elővigyázat van helyén; s az illető intézetek a nagy pénzváltások óta kettőztetett óvatossággal látnak a dologhoz.

Előfordulhatnak tehát és elő is fordulnak kétségek, nehézségek és aggályok egyik-másik pontra nézve, melyek talán egészen alaptalanok, de melyek a kellő felvilágosítás hiányában az ügy mikénti elintézését mindazáltal sok esetben döntőleg befolyásolhatják.

Személyes közbenjárás mellett, a midőn is adva van a lehetőség a szükséges felvilágosítást minden halogatás és hosszúra nyúló irkálás mellőzésével közvetlenül, azonnal és oly kimerítően megadni, a mint az levelezés útján ha lehetetlen nem is, de minden esetre felette nehézkes: a dolog feltartóztatlanul fejlődhetik.

Szemben az általános érdeklődéssel, melyben közönségünk ezen városunkra nézve annyira fontos kérdést részesíti s a feszült kíváncsisággal, melylyel az ügy végkifejletét várja, kötelességünknek tartjuk t. olvasóinkat a küldöttség járatának eredményéről — a menyire ez most lehetséges — röviden értesíteni, a kimerítőbb tudósítást akkorra hagyván fenn, a mikor a küldöttség részletes jelentését előterjesztendi.

A küldöttség megbízásához képest először is Budapestre utazott, hogy magát ott az osztrák-magyar bank ottani osztályával érintkezésbe helyezze.

Ott azonban megtudta, hogy a bank budapesti osztálya jelzálogi üzletek lebonyolításával nem foglalkozik mivel ezen üzletág a bécsi osztálynak van fentartva.

A küldöttség ennél fogva haladéktalanul

Bécsbe utazott, hol a budapesti osztály főnökétől ajánló-levelekkel ellátva, a bécsi bank-kormányzatnak s a jelzálogi üzletág főnökének a város kérelmét előterjesztette.

A biztosítékul felajánlt épületek, földek s jövedelmek iránti felvilágosítások után az illető előadók által kilátásba lőn helyezve a kölcsön engedélyezése. Csupán ennek összegére nézve merültek fel észrevételek. — Az előadók ugyanis azt tanácsolták, hogy a város vegyen fel 40,000 frtot, ugy, hogy az 1858-ki kölcsön is fennmaradjon.

Ez által a város igaz, hogy két irányban volna fizetési kötelezettséggel megterhelve, de ez csak néhány évig tartana, melyek lefolyása után megszabadulna e terhettől.

A 80,000 frtnyi kölcsön engedélyezése azon okból ütköznék nehézségekbe, mivel a bank — alapszabályai értelmében — csakis ingatlanokat fogadhat el biztosítékképpen, holott regále- és vámjövödelmek nem jönnek tekintetbe, erdők pedig csak becsértékük harmadrésében fogadtnak el biztosítékul.

Ha tehát az osztrák-magyar banknál szándékolatik a kérdéses kölcsön felvételni, ugy a fentebbiek szerint a biztosíték kérdése lép előtérbe s ez az, a melylyel első sorban kell tisztába jönni.

Érintkezésbe lépett azonban a küldöttség egy másik pénzügyintézettel is. Ez a felajánlt biztosíték mellett azonnal kész az egész 80,000 frtnyi kölcsönt megadni.

A különbség csak az, hogy míg az osztrák-magyar bank zálogleveleinek árfolyama 98, addig az utóbb említett intézet papírjainak árfolyama 92. Ez utóbbiak tehát 6 százalékkal drágábbak.

A feladat tehát az: választani a kettő között.

Az utóbb említett pénzügyintézet papírjai igaz, hogy költségesebbek, még pedig 80,000 frtnál 4800 frttal, mint a bankéi; de ha a bank egész bizonyossággal csak 40,000 frtnyi kölcsönt helyez kilátásba, ugy az utóbbi által a papírok áránál nyújtott előny paralizáltatik azon körülmény által, hogy az új kölcsön mellett a régi is fennmaradván, a városi pénztár két irányban van töketörlesztési és kamatfizetési kötelezettséggel megterhelve, holott a tendentia az, hogy a pénztár a szaporulatot meg ne érezze, a mi épen csak a kamatfizetésnek és törlesztésnek egységesítése s hosszabb amortizationális időre való kiterjesztése által érhető el.

Igy állván a dolgok, már most a pénzügyi szakosztály teendője leendő a két utnak egyikét megválasztani s azután az ügyet komolyan és erélyesen foganatba venni, hogy a városi közönség határozatának mielőbb érvény szerzettessék.

Az új büntető eljárás.

Az új büntető eljárás tervezete, mint az „Ellenőr“ írja rövid idő alatt elkészül. Hogy eddig is késett, egyedül annak tulajdonítható, hogy az alapelvek megállapítása sok nehézségbe ütközött. Ha csak arról lett volna szó, hogy az új büntető eljárás a jelenlegi igazságügyi szervezetet fogadja el keret gyanánt, e nehézségek nem támadnak s proceduránk már rég elkészült volna. Amde a kormány körökben — igen helyesen — azon fel-

fogás jutott érvényre, hogy a modern igényeknek megfelelő büntető eljárás condifikáltassék, mely méltó társa legyen büntető törvénykönyvünknek. Hogy azonban ily büntető eljárás készülhessen, előbb tisztába kellett jönni a kir. táblák decentralisatiójával. Ez (a decentralisatio) ma már bizonyos levén, az eljárás alapelvei is megállapíthatók lettek. Ez elvek közül, melyek az irányadó körök által elfogadottak gyanánt tekinthetők, kiemeljük a legfontosabbakat. Az esküdtsek büntető ügyekben mellőztetni fog. Minden büntető ügyben, kivéve a sajtó vétségeket rendes bíróság jár el és ítél. A szóbeliség és közvetlenség elvei teljesen érvényesülni fognak, mi a táblák decentralisatiója folytán lehetségessé lesz. Az eljárás a vádrendszeren fog alapulni. A személyes szabadság lehetőleg teljes garanciákat fog kapni, már a vizsgálati stadiumban is. A modern legislatura szabadelvű intézkedései itt kiegészítést nyerne. Perorvoslat lesz a felelbbzés és semmisségi panasz. A felelbbzési forumok lesznek a törvényszéki perekben a királyi táblák; a járásbíróóságok illetékesége alá tartozó ügyekben a törvényszékek. A felelbbzett per szóbelileg és közvetlenül fog tárgyalatni.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Folyó hó 10-én esti 6 órakor a magyar irodalmi szakválasztmány által rendezett házi előadás alkalmával dr. Berzevics Albert tartott fölolvasást. Fölolvasásának tárgyát képezte: „Széchenyi jelleme és személyisége.“ továbbá részletek b. Kemény Zsigmondnak Széchenyiről irt tanulmányából. A kiváló gondnal és szép nyelvezetben készített bevezetésben, mely fölolvasónak a történelmi tanulmányok mezején való szép jártasságáról tett fényes tanubizonyosságot, előadót arról nyújtott rövid elmefuttatást, hogy a történelmet, illetőleg egyes történelmi korszakokat s ezek kiváló személyiségeit miért teszik a történetírók a legújabb időkben kiváló tanulmányok tárgyává. Fejtegetésében kiemelte azután szerző, hogy nekünk magyaroknak, kik mint majdnem egészen idegenek be vagyunk ékelve más nyelvű s nemzetiségű országok közé, kik föl tudtuk tartani s védeni nemzetiségünket s önállóságunkat egy ezredéven át, kiknek fényes történelmi multjok van; kiváló gondnal s előszere-tettel kell foglalkoznunk történelmünk tanulmányozásával, melyből megtanulhatjuk a nagy férfiakat, a nagy eszmék terjesztőit és zászlóvivőit tisztelni s így a hazaszeretetet ápolni s gyakorolni. Nemzeti történelmünk valóban fényes korszakai között a nemzeti átalakulás korszaka az, mely bennünket legközelebből érdekel, s melynek áldásdus s jótékony befolyását még mai nap is érezzük. S ezen nemzeti átalakulás korszakában, midőn hazai nyelvünk jogos helyét foglalá el, bizonyára gr. Széchenyi Istvánnak tulajdonítható a sokak között az óriási rész a tettek mezején. Tekintsünk politikai s társadalmi életünk bármely mozzanatára ott látjuk első sorban a „legnagyobb magyart“ „a személyesített honszeretetet“ a legtisztább hazafiai szándékkal, bölcseséggel s példátlan tetterővel, ki a megifjodás korszakát teremté a magyar nemzet számára, kinek emlékeiben, műveiben és szívében hozott intezett arany igéiben él a szellem, melyből mi magyarok nemzeti továbbfejlődésünk s kulturai nemesedésünk nagy munkájához az erőt s irányt meríthetjük! Valóban Széchenyink azon történelmi nagyságok közé tartozik, kikről elmondhatjuk: „Rólad a tettek beszélnek.“ Hazánk ezen nagy fiát, illetőleg ennek jellemét és személyiségét tárta elénk tehát fölolvasónk, de e mellett azon mozgalmassal s tettekben gazdag kort is festette élénk színekkel, melyben a magyar közélet ezen vezérszavára „hatott, alkotott és gyarapított.“ — Ezen kitérő bevezetés után b. Kemény Zsigmondnak Széchenyiről irt tanulmányából olvasott föl egyes részleteket előadó, melyekről azonban, mivel ugyis ismeretesek, ezuttal nem szólunk.

Igen is lehet kötelezve a valóban szép számmal összegyűlt női s férfi közönség a fölolvasónak, ki annyira le tudja kötni szép s értelmes előadásával a hallgatókat, hogy alkalma volt ha-

közökt. m. kir. ministe-
rhó 12-én 33133/1878 sz. a.
n közhírré tétetik, misze-
yi alap tulajdonához tar-
erjes városához 16 kmtr-
atárbeli tagosított, kellő
irtok, mely áll: 2¹⁰²⁵/₁₂₀₀
70¹²⁰⁰/₁₂₀₀ hd. szántóföldből.
76⁸⁰⁰/₁₂₀₀ hd. legelő és
85²⁰⁵/₁₂₀₀ holdból, egy a
boroszlóival tagos régi
200 hold együtt 715⁸⁴/₁₂₀₀
ilishó 1-ső napjától fogva,
ásutáni évre ujabban bébbe
e határozott 50 kros bé-
ulatok melyekben a hold
megajánlott évi bérösszeg
kijelentendő, hogy aján-
meri, s az ajánlat beadá-
lezőknek tartja f. é. feb-
eli 12 óráig Abaujmege
n szekelő közalapítványi
be, s ehhez bánatpénzül
y az elfogadott ajánlat
és aláírásakor kiegészi-
ben maradtak bánatpénze
ökönny berekesztése után

választás a vallás és köz-
r ő nműgának fentartatik.
yzésre nem bocsájtának.
retlenek pedig, vagyoni
szakképzettségüket iga-
17 2-3

n fogadtnak.
januárhó 23-én.

p. kir. főtisztseg.

undmachung.

3. werden alle dieje-
bis zum 1. Dezember
im öffentlichen Lizi-
eihlofale an den Meiß-
Bis zur Lization
prolongirt oder gelöst

lleihgeschäft
auptgaffe Nr. 16.
der werden wie bis nun
13 3-3

ember 1878
ar Packete bis zu 5 Kilo
eder Poststation in Dester-
und bietet sich so für Ze-
ce, Reis, Süßrüchte, Ge-
antitäten zu en gross
Raffee per Kilo fl. 1.80
Raffee per Kilo fl. 1.70
Raffee per Kilo fl. 1.30
Raffee per Kilo fl. 1.50
per Kilo fl. 1.45
to Netto unter Nachnahme
Courant sende auf Ber-
211 9-10
r, Triest.

ÉSE
termében
vényesek
i tőke körül, —
20 1-2
István,

zánk eme fenkölt szellemű bajnokát, kinek nevét körünk zászlajára írta, oly szellemdus modorban s ritka tapintattal irt s tartott fölolvásás utján megismerhetni. Mentől több ily élvezetes estét!

Adiv effendi.

A magyar irodalmi szakválasztmány legközelebbi házi előadása f. é. március 3-án lesz.

A Széchenyi-kör könyvtárának gyarapítására újabb következő urak adakoztak:

1) Urbán Gyula: „Széchenyi munkálatai az Al-Dunánál.” Irta Boleszny Antal.

2) Dr. Berzeviczy Albert: „Erzählungen des ewigen Mütterleins,” von Baronin Adelma v. Vay.

3) Husz Armin tanár: „Praktische Philosophie“ (2 kötet) v. Fr. Herbert.

Fogadják a nemes szívű adakozók szives adományaiért legmelegebb köszönetemet a kör nevében
Agoston Károly, könyvtárnok.

Különfélék.

Jótevény hagyományok. A hét folyamán elhunyt Rájner Károly úr végrendeletében következő jótevény hagyományok fordulnak elő:

az eperjesi evang. alumneumnak hagyományozott 200 frtot, az eperjesi evang. szegények házára 200 frtot, a sáros-eperjesi nőegyletnek szintén 200 frtot. — Az eperjesi városi kórháznak 100 frtot, az eperjesi evang. szegények házára 100 frtot, az eperjesi evang. Cherogeronticumnak 100 frtot, az eperjesi evang. magy.-német egyházbéli éneklő fiuknak (Chor-Knaben) 20 frtot, a szolgájának (fizetésén kívül) szintén 20 frtot.

A héthársi vasúti állomás helyiségeiben tartandó zárkörű táncvigalom igen sikerültnek ígérkezik. Innen is sokan rándultak ki.

Kerényi Frigyes emléke. Olvasóink előtt tudva van, hogy a Collegium kebelében létező „magyar társaság” mult évben megtartott 50-éves jubilauma alkalmával határozatba ment, hogy Kerényi Frigyes eperjesi születésű költőnk emléke egy márvány-tábla által fog megörökíttetni, mely az egykori Kerényi-házon (most Berger-féle szálloda) lesz megerősítendő.

Az emléktábla elkészítésével egy budapesti művész lón megbizva s a kérdéses házra leendő illesztése ünnepélyes módon valószínűleg f. é. március 15-én fog történni.

Egy ügyvéd utazása szárazon, vizen és sárban. Minap egy helybeli ügyvédnek tárgyalása volt Girálton. Rebus quasi bene gestis a délutáni órákban haza felé indult, egész uton azon gondolkodva, hogy minő jó lesz majd este otthon megvacsorálni és az ut fáradsalmait puha ágyban kipihenni. — Hiábavaló remény! a sors könyvében másként vala megírva.

A mint az ügyvéd a sebes-kellemesi rétekekhez ért, már ott egész vízőn volt szemlélhető — kicsiben. Réteken s uton egyaránt hömpölyögve rohantak el a Szekcső szöke hullámai, közbe-közbe meglehetősen jégablákat sodorva magukkal. Sőt a víz állása oly magas volt, hogy az első épületeket is körülvette.

Az édes pihenés biztató reménye azonban kisebbnek tünteti fel az akadályt, mint a minő valóban. — „Gyű te fakó!” s a lovak nekimennek. A kocsi belement a vízbe, de alig, hogy ez megtörtént, viszont a víz meg belement a kocsiba. — Azonfelül pedig még jégdarabok is közeledtek. Ily fatális körülmények között tanácsosabbnak látszék visszafordulni s ott háltni meg a faluban, a mi hát meg is történt.

Másnap reggel épen olyan lévén a vizállás, mint este, megint nem lehetett az uton keresztülgázolni. Ügyvédünk azonban ismervén a paragrafusokat, tudta mit csináljon az ember mikor Eperjesen dolga van, a sebes-kellemesi uton meg nem lehet átmenni. Felült tehát kocsijára, nyakába vette a világot s utazott a hegyek alján jó nagy sárban Salgó felé. onnan Soóvárra s végre szerencsésen haza.

Rácz Pali Eperjesen. Az urak báljának vonzerőt fog kölcsönözni egyebek között az is, hogy ez estére Rácz Pali híres cigány-zenekara, melyre közönségünk bizonyára szívesen emlékszik vissza az árvízkarosultak javára két év előtt rendezett reüniónk idejéből — van ide szerződötve.

Küzdelem a létért. A szentpétervári egyetem orvosi karának egyik osztályában nem rég egy hallgató elájult, s egy álló óráig önkívületben maradt. Mikor feleszmélt, konstataálták, hogy — éhség okozta elájulását. A szegény teremtés a Kaukázusból gyalog jött Szentpétervárra, hogy az egyetemet hallgathassa, azon hitben élén, hogy munkásságával valahogy csak fenttarthatja életét. Csalódott, nem kapott munkát, de azért annál szorgalmasabban tanult, néha 4—5 napig nem evett egy falatot sem.

Bártfáról tudósítanak bennünket, hogy az ottani tüzoltó-egylet, mely a mult évben mindjárt alakulása után elszenderült, új életre ébredt, a menyiben e napokban közgyűlést tartott, mely alkalommal egy erőlyes parancsnok lón megválasztva.

Az egylet elnöke a városi apát, kinek befolyása a város lakóira s ez ügybeni ernyedetlen buzgalma biztosítja az egylet létét. Az egylet jelenleg 1500 frtnyi tőke felett rendelkezik.

F. é. február 9-én az ottani főtemplomi karmester táncvigalmat rendezett a zeneiskola javára. A mulatság kedélyes lefolyása volt, de összes jövedelme csak 39 frtra rugott.

A csizmadia ifjuság által a városi nagy táncteremben f. hó 9-én rendezett bál igen látogatott és animirozott volt.

Uj zeneművek. Táborosky és Parsch zeneműkereskedésében megjelentek: Szentirmay Elemértől 6 eredeti dal zongorára külön vagy énekre zongorakísérettel. 1. Mit tehet a kis lány róla? 2. Kinyitott a napraforgó. 3. Betyár-dal. 4. Este van már a faluban. 5. Had szidjon az irigy világ? 6. Három rózsza egy sorjában mind piros. — Ára 80 kr.

Irodalom. A „Képes családi lapok” 8. füzetét következő érdekesítő és változatos tartalommal jelent meg: A legyőzhetetlen. Elbeszélés. Irta: Balázs Sándor. (Folytatás.) Adrienne grófnő. Elbeszélés Méry-től. Fordította: Ujváry Ferenc. (Folytatás.) Az eltemetett gyémánt. Történet az uruguayi pusztáról Rosenthal L.-től. (Vége.) A kis vörös pipa. Tollrajz. Kompolthy Tivadartól. A pusztai ház. Elbeszélés. Blum L.-től. Gyűrűkaland. Egy londoni ékszerész emlékeiből. Kertbeny Károly. Az uzsonna. Harc a magasban. Az ó-kor és korunk. A mount-washingtoni hegyi pálya. A természetből. Hasznos tudnivalók. Egy kutya életéből. Sajátmaga által elbeszélve. (Vége.) Különfélék. Apróságok. Gondolatok. — Képek: Kertbeny Károly. Harc a magasban. Forum Romanum. A mount-washingtoni hegyi pálya. Asszonyok és leányok. Egy kutya életéből.

Eperies, am 15. Februar.

Jedermann ist es bekannt, von welcher Wichtigkeit eine lebensfähige Industrie für die volkswirtschaftlichen Verhältnisse eines Staates ist.

Das unsere Industrie nicht so gedeiht, wie dies zu wünschen wäre, ist ebenfalls eine bekannte Thatsache. Lange genug wartete man auf energische und geeignete Schritte, welche unserer Industrie auf die Beine verhelfen sollten; endlich scheint die Zeit herangefommen zu sein, welche in dieser Hinsicht eine Besserung in Aussicht stellt.

Der neue Minister für Ackerbau, Industrie und Handel, Baron Kemény, hat nämlich an die Handels- und Gewerbekammern ein Circular erlassen, in welchem es namentlich auf die Nothwendigkeit der Abänderung des Gewerbegesetzes Gewicht legt, wodurch den allgemeinen Anschauungen vollkommen Rechnung getragen wird.

Das interessante Circular lautet wie folgt:

Das volkswirtschaftliche Ministerium, dessen Leitung ich im allergnädigsten Auftrage Sr. Majestät übernahm, hat auf dem Felde der Industrie und des Handels hochwichtige Aufgaben zu erfüllen. — Zur Entfaltung und zum Aufblühen unserer vaterländischen Volkswirtschaft ist es unumgänglich nothwendig, daß die durch Urproduktion hervorgebrachten Schätze, insofern dies nur immer thunlich, im Lande selbst aufgearbeitet, schnell und vom Gesichtspunkte der Konkurrenzfähigkeit aus, möglichst billig, namentlich aber unter Beseitigung aller überflüssigen Vermittler, in die Hände der in- und ausländischen Konsumenten

TÁRCA.

Menjünk sétálni!

Mások tapasztalatai után elbeszéli Ahmed.

Gyönyörű tavaszi nap volt; a madárkák vig dalolása úgy hívogatott kifelé! A járdán hemzsegett az elegáns világ. A hölgyek felhasználták az alkalmat, hogy a legújabb divat szerint készült tavaszi toilettéjüket bemutassák s az urak, hogy a hölgyeknek bókot csapjanak.

— Nos kedvesem, készen vagy-e már — szólt oda Hector, egy fiatal férj, ifju nevének, kissé türelmetlen hangon.

— Azon módon, édes rózsám — válaszolva a fiatal menyecske, a mellékszobából. Azonnal mehetünk.

— Várlak!

— Jövök már!

Hektor leül, majd ismét felemelkedik; fel s alá járkál a szobában, figyelmesen nézegeti a falon függő festményeket, olvassa a magastetejű kalapja fenekén arany betűkkel kinyomott céget, majd könyökével kefélteti azt. Azután hajlitja ezüst gombu nádpálcáját, elfűtyöl három polkát, waltzert, Rácz Pali legújabb nótáját s Páris dalát a „Szép Helená”-ból; nyitogatja s zárogatja a kályha szellentűjét, kinéz az ablakon, benéz a tükörbe, ingerkedik a három madárkával, s pálcájával kergeti az üveg medencében uszkáló aranyhalacskákat, — a mi mind igen kellemes és mulatságos dolog; aztán mélyen felsóhajt. Mennyi idő kell az asszonyoknak az öltözködéshez! s végre felkiált:

— Édes drága lelkem, hát ugyan mi tartóztat még!

— Ejnye beh türelmetlen ember is vagy te kedvesem, hogy úgy nógatsz! Hiszen mondom, hogy készen vagyok már!

— Hát akkor jere!

— Megvan már a kalapod, férjcském?

— Meg!

— Hát a keztyűd?

— Az is!

— És a sétatálcád?

— No igen, igen az is!

— Kabátodat kikefélted?

— Az isten megáldjon téged, már egy félórával azelőtt!

— No hát csak egy rövidke percig várj még, míg a galléromat feltűzöm.

Hektor a pamlagra veti magát. Szörnyű dolog az, mennyit kell ezen asszonynak készülődnie, már miután öltözékével is elkészült. Mégis kíváncsi vagyok mennyit számlálok még míg végre itt lesz. — Egy — kettő — három — négy stb. stb. Hektor épen 473-ig jutott míg a menyecske a mellékszobából kijött. Ez utóbbi férjét kényelemben helyezkedve találván, felkiált:

— De hát drága rózsám, azt gondoltam készen vagy már s te itt heversz a pamlagon! Mi jutott eszedbe!

— Nekem? semmi — szólt Hektor felugorva — mehetünk.

— Csak még egy pillantásig legyen türelmed; nem is tudom, mit sietsz úgy! Most jut eszembe, hogy... hol is vannak a kulcsok?

— Itt vannak az asztalon, itt ni az orrod előtt! pattant fel Hektor.

— Már az igaz — szólt neheztelőleg a menyecske — te finom egy ember vagy! Soha ilyet! De olyan vagy te mindig. Nos, ha úgy tetszik, mehetünk.

— Végrevalahára!

— Hopp megállj! — óh csak egy szemhunyoritásig! Cipóm kifűződött...

— Óh! óh!

— No micsoda „óh, óh” ez! Már mit jelentenek e sóhajok, e felkiáltások! Ez az a szerelem, a miről lánykoromban annyit beszéltem neked! Nekünk gyöngye teremtményeknek az igaz, sokat kell elviselnünk. Tűrni és mindig csak tűrni! ez a mi sorsunk!

— No Nelli, remélem, hogy most már csak mehetünk!

— Reményled? micsoda remény kell ahhoz! Szeretném tudni, mi tart még vissza attól, hogy véget vess a készülődésnek. Csukd be az üveg-szekrényt s aztán menjünk.

— Nos itt a kulcs, és most már igazán menjünk!

— Megyek már — de majd elfelejtettem valamit — hadd vessek még egy futó pillantást a tükörbe!

— Még sincs vége! A mennykő üssön bele abba a tükörbe!

— Jaj de csúnya! A szívemet akarod megtörni ezekkel az ocsmány beszédekkel?

— Óh szerelmes uram! most veszem észre, hogy gallérom egész ferdén áll! Édes rózsám, férjcském!

légy szives a hálószobából egy gombostűt hozni nekem, vagy kettőt, ugy-e megteszed szívem?

Hektor ismét mélyen felsóhajt de hát megadja magát és sok keresés után hozza a kívánt gombostűt.

— De soká jössz, — mond a menyecske — csakhogy végre megvan! S most légy szives a gallért felsőmre tüzni, de alulról!

— No és aztán készen leszel?

— Minő kérdés! Hiszen egy órája már, hogy elkészültem.

Hektor igyekszik a gallért legjobb tudománya szerint megerősíteni, de biz az oly makacs, hogy e közben megszurja az ujját.

— Ördög, pokol!

— Ejnye hallod, beh istentelenül káromkodol!

— Nos jössz-e már vagy sem?

— Szörnyű! minő kiállhatatlan, minő roszkedvű ma ez az ember!

Erre aztán némán haladnak le egymás mellett a lépcsőn. A kapu elé érve, a menyecske ismét eszébe jut valami:

— Szent Isten! a nagy sietségben odafenn felejtém a napernyőmet. Kérlek, szaladj fel érte.

Hektor kétségbeesve fölrohan s kis vártatva jön le a napernyővel.

— Igy ni, már most mehetünk. De nem! megállj csak, tudod biztosan, hogy nem maradt nyitva a szoba ajtaja? Kérlek, menj fel és nézd meg, különben bejön a macska s megeszi a kanárimat...

Hektor erre boszusan egyet fordul s gúnyosan felkacag:

— Megyek, de ma már nem sétálok: ha tetszik, mehetsz magad. Torkig vagyok veled.

Ezzel felrohan, a pamlagra veti magát, és csibukra gyújt.

A menyecske elébb perel, azután panaszkodik, végre sir...

Uraim és hölgyeim! egy szép menyecske könyeinek ki tudna ellentállani? — Hektor sem tudott...

Mikor aztán eloszlottak a fellegek s a szép menyecske Hektor vállára hajtá szép fejcskáját, az utóbbi szerelemittasan megcsókolta nejét, ezeket mondván:

— Édes picikém! ugy-e kimegyünk holnap sétálni?

rszky és Parsch zene-
tek: Szentirmay Elemér-
ára külön vagy énekre
tehet a kis lány róla?
3. Betyár-dal. 4. Este
d szidjon az irigy világ-
ban mind piros. — Ára

családi lapok" 8. füzete
változatos tartalommal
tlen. Elbeszélés. Irta:
Adrienne grófnő. Elbe-
: Ujváry Ferenc. (Foly-
nt. Történet az uruguayi
ól. (Vége.) A kis vörös
Tivadartól. A pusztá-
től. Gyűrűkaland. Egy
ból. Kertbeny Károly.
sban. Az ó-kor és ko-
hegyi pálya. A termé-
k. Egy kutya életéből.
e. (Vége.) Különfélek.
Képek: Kertbeny Ká-
um Romanum. A mount-
Asszonyok és leányok.

5. Februar.

nt, von welcher Wichtig-
ie für die volkswirtschaft-
ates ist.
nicht so gedacht, wie dies
s eine bekannte Thatsache.
man auf energische und
nierer Industrie auf die
scheint die Zeit heran-
dieser Hinsicht eine Besse-

Ackerbau, Industrie und
nämlich an die Handels-
kulär erlassen, in welchem
endigkeit der Abänderung
legt, wodurch den allge-
mmen Rechnung getra-

är lautet wie folgt:
e Ministerium, dessen Lei-
Auftrage Sr. Majestät
der Industrie und des
en zu erfüllen. — Zur
ühen unserer vaterländi-
nennungsgänglich notwendig,
hervorgebrachten Schätze,
lich, im Lande selbst auf-
sichtspunkte der Kultur-
billig, namentlich aber
lüssigen Vermittler, in
ständischen Konsumenten

l egy gombostüt hozni
megteszed szivem?
felsóhajt de hát meg-
után hozza a kivánt

mond a menyecske —
most légy szives a gal-
ról!
n leszesz?
en egy órája már, hogy

allért legjobb tudomá-
le biz az oly makaacs,
z újját.

a istentelenül károm-
gy sem?
állhatatlan, minő ros-
zadnak le egymás mel-
érve, a menyecskének

agy sietségben odafenn
rlek, szaladj fel érte.
fölrohan s kis vártatva

mehetünk. De nem!
an, hogy nem maradt
lek, menj fel és nézd
acska s megeszi a ka-

egyed fordul s gúnyo-
ár nem sétálok: ha tet-
g vagyok vele.
agra veti magát, és csi-

perel, azután panaszko-
egy szép menyecske
állani? — Hektor sem

tak a fellegek s a szép
hajtá szép fejcsékjét,
megcsókolta nejét, eze-

y-e kimegyünk holnap

gelange. — Derart unsern Verus auffassend, müssen wir eine besondere Aufmerksamkeit der möglichsten Förderung und Hebung der ausarbeitenden Industrie sowohl wie dem vermittelnden Handel widmen. Als gezielte Organe dieser beiden großen Faktoren sind die Handels- und Gewerbelammern berufen, in dieser Richtung hin durch sachverständige Gutachten die Regierung zu unterstützen und bei dem Vollzuge der Anordnungen derselben hilfreiche Hand zu bieten.

Was insbesondere die Groß- und Kleinindustrie betrifft, so ist der Umstand augenfällig, daß bisher in unserem Vaterlande industrielle Etablissements eigentlich nur in geringem Maße entstanden und daß die Zahl unserer Industriellen gegenüber den westeuropäischen Staaten verhältnismäßig nur sehr gering ist. Demzufolge können wir uns auch nicht rühmen, auf jener Stufe einer selbstständigen Volkswirtschaft zu stehen, welche ihre eigenen industriellen Bedürfnisse, durch eigene Kraft zu decken im Stande wäre. Viele Arten der Industriezweige befinden sich bei uns noch in vollständig unentwickeltem Zustande, während wieder andere zwar über den Anfang hinaus sind, deren Etablissements jedoch unter dem Druck ungünstiger Verhältnisse nur vegetieren. Schützen und entwickeln müssen wir daher die bestehenden, fördern und unterstützen die entstehenden neuen Industriezweige.

Es unterliegt keinem Zweifel, daß das im Kraft stehende Gewerbegezet, obgleich es auf das zeitgemäße Prinzip des freien Erwerbes basiert ist, was die Regelung der Verhältnisse zwischen den selbstständigen Gewerbetreibenden und deren Hilfsarbeitern und Lehrlingen anbelangt, die nöthige Ordnung und Beruhigung zu geben nicht im Stande war. Als eine meiner dringenden Aufgaben erachte ich es daher, die im Angelegenheit des Gewerbegesetzes aufgetauchten Klagen und Wünsche zu studieren und nach Anhörung von Sachverständigen die in denselben sich zeigenden Mängel, im Wege eines der Gesetzgebung zu unterbreitenden Gesetzesvorschlages, zu beheben.

Ein gebildeter und sachfähiger Gewerbebestand, ist ohne praktischen und theoretischen Unterricht nicht denkbar, daher ist auch die Förderung und Verbreitung des gewerblichen Unterrichtes zur unabwieslichen Forderung geworden. Die Erreichung dieses Zieles anzustreben, ist eine der schönsten Pflichten des Gewerbestandes selbst, namentlich aber seiner Fachorgane, durch deren Erfüllung dieselben nicht nur ein, für die dabei interessirten Kreise reichlich Früchte tragendes Opfer bringen, sondern durch Hebung des allgemeinen Wohlstandes und Schaffung eines mächtigen Mittelstandes, auch das Wohl des Staates fördern. — Unter den verschiedenen Zweigen der Industrie, muß ich noch insbesondere der Hausindustrie Erwähnung thun, welche selbst in den entwickeltesten Industriestaaten zu einer hervorragenden Rolle gelangte, bei uns aber von doppelter Wichtigkeit ist. Zur Pflege und Entwicklung derselben gehen erst in jüngster Zeit energische Schritte. Mit Anerkennung hebe ich hervor, daß in dieser Hinsicht mehrere Handels- und Gewerbelammern eine sehr lobenswerthe Thätigkeit an den Tag gelegt haben. Zur weiteren Entwicklung dieser Angelegenheit werde ich nicht ermangeln mitzuwirken und hoffe, daß der erwartete günstige Erfolg zu Gunsten unseres materiellen Wohles nicht ausbleiben werde. — Hinsichtlich der Hebung des Handels, ist es Aufgabe der Regierung, die Rechtssicherheit zu heben und die Verkehrshindernisse, insofern dies nur möglich, zu beseitigen. In erster Richtung hin sind bereits zweckmäßige, auf dem Niveau europäischer Auffassung stehende Kreditgesetze theils gebracht worden, theils sind solche, wie z. B. das Konkursgesetz in Verhandlung.

In zweiter Richtung ist unstrittig die Eisenbahntariffrage diejenige, welche den größten Einfluß, sowohl auf die Produktion, als insbesondere auf den Handelsverkehr übt. Die von vielen Seiten gewünschte und betonte Herabminderung dieser Tarife stößt übrigens auf zwei Hindernisse, deren erstes darin liegt, daß die Regierung bezüglich derselben nicht unbedingt verfügen kann; das zweite aber darin zu suchen ist, daß die Rücksicht auf das Erträgniß der Bahnen, eine wesentliche Herabminderung der Tarife nicht gestattet. Nichtsdestoweniger werde ich stets bereit sein, die von Seite der Kammer in dieser Hinsicht ausgesprochenen motivirten und billigen Wünsche mit meinem Einflusse zu unterstützen. — All diese Gegenstände habe ich nur kurz und hauptsächlich darum anzuregen gewünscht, um die Kammer aufzufordern, mit ihren, im Interesse des Handels und der Industrie auftauchenden Wünschen, sich vertrauensvoll an mich zu wenden, ebenso wie ich dagegen erwarte und davon überzeugt bin, daß die Kammer meinen an sie gerichteten Aufforderungen mit Eifer und Sachliche nachkommen werde, wodurch dieselbe nicht nur ihrer gezielten Aufgabe im Interesse des Gemeinwehns genügen, sondern zugleich jenes Band befestigen wird, das zwischen ihr als vertretende Körperschaft und zwischen ihren Mandaten bestehen soll.

Correspondenzen.

Bartfeld, im Februar 1879.

Nr. 5 dieses Blattes vom 1. Feber bringt eine Correspondenz aus Bartfeld, welche sich mit der hier zu errichtenden Kleinkinderbewahranstalt beschäftigt. Da diese in mancher Beziehung irrige Daten anführt, welche leicht zu Mißverständnissen Anlaß geben und der guten Sache nachtheilig werden könnten, so will ich diese berichtigen und als Mitglied der Commission, welche mit den Vorarbeiten zur Errichtung dieser Anstalt betraut wurde, den wirklichen Sachverhalt mittheilen.

Der im Jahre 1842 zu Preßburg verstorbene Herr Samuel Krombholz, ein geborener Bartfelder hat neben vielen anderen Legaten für eine hier zu gründende Kleinkinderbewahranstalt 4000 fl. C. Mz. vermacht. Das Gebäude, welches der Fond jetzt besitzt, wurde erst im Jahre 1866 aus Fondsmitteln angekauft für ö. W. fl. 4555.

Testamentarisch ist der Fond der Obzorge und der Pflege des jeweiligen evang. Kircheninspektors anvertraut; — daß diese Inspektoren diesem Vertrauen gewissenhaft entsprechen haben, beweist das Vermögen des Fondes, welcher außer dem Hause am Schluß des Jahres 1878 über ein hypothetarisch sicher angelegtes Capital von ö. W. fl. 25524 35 kr. verfügt. Diesen Männern, deren einige schon den ewigen Schlaf schlummern, ist es zu danken, daß nach manchem Kampf im vorigen Jahrzehnt, der Fond seiner Bestimmung erhalten blieb. Entschieden un wahr ist es daher, daß ein Antrag auf Theilung dieses Fondes zu konfessionellen Zwecken, gestellt oder gar berathen wurde. Neben dem gänzlichen Mangel an Wahrheit, ist leider diese Nachricht nur zu geeignet eine Sache neuen Mißdeutungen auszulösen, jene Sache deren segensreiche Bestimmung noch Manche, ob aus Vorurtheil, ob aus Engherzigkeit bezweifeln, — deren thatkräftiges Handeln schließlich doch Alle überzeugen wird.

Dem Willen des edlen Testators entsprechend, sollen in die zu errichtende Anstalt Kinder ohne Unterschied des Standes und der Religion unentgeltlich aufgenommen werden. Damit ergibt sich die Antwort auf die gestellte Anfrage wegen der so späten Errichtung der Anstalt. Selbstthätige Motive waren dabei gewiß nicht maßgebend, entscheidend für das Vermehren des Fondes war das vom Testator gestellte Ziel: „Unentgeltliche Aufnahme“. Stets war es die Aufgabe der Fonds-Verwaltung seiner Zeit eine Anstalt zu errichten, welche unbekümmert um Gunst und milde Beiträge, auf sicheren Fundamenten gegründet, eine Stätte sein soll, wo Leib und Seele frei sich entwickeln sollen. Dieser Zeitpunkt ist hier, und hoffentlich treten keine Hemmnisse entgegen. Wie richtig das für Viele so lange Warten war, beweist die Existenz der auf Monats- und anderen milden Beiträgen gegründeten Institute. Mühte doch der vom Central-Fröbel-Frauenverein errichtete Kindergarten in Budapest, Trommelgasse Nr. 5 am 1. Feber d. J. geschlossen werden, weil die Beiträge nicht mehr genügten. Dies geschieht in der Hauptstadt, was wäre in dem durch vielfaches Unglück verarmten Bartfeld zu erwarten?

Sehr überraschend ist es, daß dem geehrten Correspondenten, trotz seines großen Interesses, welches er an dieser Sache zu nehmen scheint, nicht bekannt ist: daß die Adaptirungen des Gebäudes demnächst beginnen werden; — daß die hiesige Stadtpresidentin in gewohnter liberaler Weise das dazu nöthige Material von Holz und Brettern unentgeltlich zusagte; — daß bereits im November vergangenen Jahres ein auf dem Gebiete der Kindererziehung nach Fröbels Grundsätzen bewährter Fachmann, Herr Johann Fabry, jubilirter Direktor der Dobshauer Bewahranstalt hier gewesen ist, um mit seinen reichen Erfahrungen das Inslebenreten unserer Anstalt zu fördern, — daß von denselben die Kostenvoranschläge über Einrichtung, Lehrmittelbeschaffung u. dgl. entworfen wurden, — alles Thatsachen, die stadtbekannt sind.

Diese Andeutungen dürften den geehrten Correspondenten auch über die Tendenz, die Organisation der Anstalt beruhigen. Das Wort „Kleinkinderbewahranstalt“ hat noch nirgends geschadet, und daß dem Fortschritte auf diesem Gebiete, und nicht veralteten Grundsätzen gehuldigt werden soll bei Errichtung dieser Anstalt, möge einstweilen hier versichert werden, bis das Geschaffene für sich selbst sprechen wird.

Zum Schluß die Bitte an den Herrn Correspondenten: Er möge mit seinen, wie es scheint auf diesem Gebiete nicht geringen Erfahrungen nicht im Dunkeln bleiben, sondern die Commission deren Präses Herr Advokat Stefan v. Fekete ist, mit willkommenen Rath thatkräftig unterstützen damit das Werk zu seiner und aller Bartfelder Freude ganz gelinge. A. Toperczer.

Tagesneuigkeiten.

Concert. Der Széchényi-för veranstaltet morgen, Sonntag am 16. d. M. im großen städtischen Tanzsaale ein öffentliches Concert, dessen Programm folgende interessante Piceen enthält:

- 1) Mazurka des traneux, von Aicher, am Klavier vierhändig vorgetragen von den Damen Jenny Mehrer und Eugenie Tuffo.
- 2) Prélude, von Singer, auf der Violine vorgetragen von Herrn Albert Glischer.
- 3) „Zord az idő, alkonyodik,“ ungarisches Lied von Zimay, gesungen von Fr. Leontine Janovits, mit Klavierbegleitung des Herrn Franz Hirschmann.
- 4) Polonaise von List, am Klaviere vorgetragen von Fr. Ida Keczer.
- 5) „Angyal és ördög,“ Gedicht von Karl Szás, declamirt von Fr. Klara Breyer.
- 6) Ungarische Fantasie von Székely, am Klaviere vorgetragen von Fr. Eugenie Tuffo.
- 7) Nocturne von Chopin, auf der Violin vorgetragen von Herrn Albert Glischer mit Klavierbegleitung des Fr. Eugenie Tuffo.
- 8) Aufforderung zum Tanze, von R. M. Weber, Transcription Tanzig; am Klavier vorgetragen von Fr. Ida Keczer.

Wie aus diesem Programme ersichtlich, wird sich die Soirée zu einer genussreichen gestalten.

Wir haben noch zu bemerken, daß dieses Concert nicht bloß Vereinsmitgliedern, sondern dem gesammten Publikum zugänglich ist.

Der Maskenball, welchen unsere freiwillige Feuerwehr am letzten Faschings-Abende im großen städtischen Tanzsaale veranstaltet, wird sich voraussichtlich zu einem sehr besuchten gestalten.

Seitens des Ball-Comités wurden bereits alle Vorkehrungen getroffen um den Fasching durch diesen Ball zu einem würdigen Abhluße gelangen zu lassen.

Karten für Logen, wie auch Eintrittskarten sind im Geschäfte des Herrn Friedrich Kösch und am Ball-Abende an der Kassa zu lösen.

Wir haben noch zu bemerken, daß das Comité dem Publikum hinsichtlich der Benützung der Galerien keine Schranken setzen wollte, weshalb auch die Sitze auf denselben nicht numerirt sein werden.

Sterbefall. Mittwoch wurde Herr Karl Rájner, ein Ehrenmann, der seit 40 Jahren ein allgemein geehrter Bewohner dieser Stadt, und bekannt und beliebt in ganz Oberungarn war, von seinen vielen Freunden, Verwandten und Verehrern zu Grabe geleitet, nach 78, in nützlicher Thätigkeit vollbrachten Jahren, von denen nur Kindheit und Alter sorgenlos waren. In Ujhely geboren, wohnete er sich dem Handelsstande, conditionirte in Debreczin, Bukarest, Osterreich und Triest, wobei er das Reisen so lieb gewonnen, daß er in einem hohen Alter Deutschland, Italien, Frankreich, Spanien, England und die Türkei besuchte und die Sprachen dieser Länder studirte. Möge das Andenken dieses typischen Charakters lange unter uns fortleben!

Wir können nicht umhin bei dieser Veranlassung des eigenthümlichen Grabes zu gedenken, welches ihm einer seiner Freunde gebettet hat. Es ist ein hermetischer Steinarg aus Cementbeton bereitet, der den Metallarg, worin der entsetzte Körper, von allen sechs Seiten um und um schließt, gleichsam einschachtelt, dergestalt, daß da hinein kein Angezeifer, keine Nässe, ja keine Luft zutreten kann und es wahrscheinlich ist, daß, wenn der Friedhof einmal, ob in 30 oder in 300 Jahren umgewühlt und der Steinarg mit Anwendung von Gewalt zertrümmert werden sollte: der luftdicht eingeschlossene Metallarg und Körper darinnen ziemlich unverlezt befunden werden dürften. — Es ist dies eine Invention die körperlichen Ueberreste unserer Lieben, auf eine anständige, dabei leicht ausführbare Art und Weise, der Vernichtung zu entziehen, die sich der Asche in Urnen der Römer, den Mumien der Egyptianer und dem Einbalsamiren der Neuzeit nähert und gewiß aller Beachtung werth erscheint.

Die Sperierer freiwillige Feuerwehr wird ihre diesjährige Generalversammlung, welche für morgen, den 16. d. M. anberaumt war, wegen eingetretener Hindernisse nicht am erwähnten Tage, sondern am 23. d. M. um 3 Uhr Nachmittags im Sitzungssaale des Stadthauses abhalten.

Die Mission der seitens der städtischen Finanzkommission in Angelegenheit des für unsere Stadt zu kontrahirenden Anlehens nach Budapest, beziehungsweise Wien entsendeten Herren hatte den gewünschten Erfolg.

An anderer Stelle behandeln wir diesen Gegenstand eingehender und werden nicht ermangeln, die Details dieser wichtigen Angelegenheit demnächst ausführlich zu besprechen.

Sebes-Kellemes unter Wasser. Die Sebes-Kellemeser Wiesen befinden sich zufolge des eingetretenen Thauwetters bereits seit einigen Tagen wieder unter Wasser, in Folge dessen die Kommunikation bedeutend erschwert ist, namentlich da die diesmalige Ueberschwemmung eine größere Dimension angenommen hat, als gewöhnlich.

Die Gislaußbahn hat sich in Folge des Thauwetters schon vor zwei Wochen in einen Teich verwandelt. Sportliebhaber behaupten aber, daß die Saison noch nicht zu ihrem gänzlichen Abhluße gelangt ist und man noch Gelegenheit haben wird, zu schleifen.

Theater. Der gegenwärtig in Schemniz weilende Theaterdirektor Bauer, hätte die Absicht Ende März oder Anfang Mai nach Speries herüberzukommen und hat derselbe sein diesbezügliches Geluch bereits auch eingereicht.

Ankunft eines alten Bekannten. In Errajevo herrscht große Freude unter Militär und Zivil. Die erste — Semmel ist eingerückt. Bis her mußte man sich mit gewöhnlichem Brod zum Kaffee begnügen; später ließ die Gattin eines Postleiters Kolatschen kommen; ordentliche Semmeln aber wurden erst dieser Tage hier gebacken und sind glänzend gelungen.

Fruchtpreise vom 14. Februar 1879.

Ware	per 100 Kilogr.	fl.	5.	50
Woggen	100	7.	—	8.
Weizen	100	5.	—	6.25
Gerste	100	3.25	—	3.75
Hafer	100	—	—	—
Wais	100	6.	—	8.
Erbfen	100	5.	—	9.
Linolen	100	6.50	—	7.50
Erbsen	100	—	—	1.25

Die in Prag am 12. Feber gehobenen Zahlen: 30, 78, 10, 46, 33.

Die nächste Ziehung ist am 26. Feber 1879.

Felelős szerkesztő: Kyss Géza.

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyűlet.

Bérleti hirdetés.

A marmaros-szigeti m. k. bányaigazgatóság-
nak 1879. év 1036. sz. a. kelt meghagyása foly-
tán köztudomásra hozatik, hogy alulírott hivatal-
nál egy kincstári laképület (a volt orvosi lak) a
hozza tartozó melléképületek és kerttel együtt f.
é. május 1-től bérbe adatik.

Mire nézve 10% bánat-pénzzel és 50 kros
bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok ez év
március 8-ikával bezárólag elfogadtatnak.

Az e tárgyban bővebb felvilágosítás alul-
írott hivatalnál bármikor megtekinthető.

Soóvárt, 1879. február 9-én.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

34
1879 b. m. sz.

24 1-2

Árverési hirdetmény.

Az eperjesi királyi közjegyző, mint bírói
megbízott részéről ezennel közhírré tétetik, mi-
szerint néhai Tomaskovics János volt kendei ple-
bános hagyatékához tartozó — összesen 1001 fit
40 krra becsült, — házi butorok-, ruhaneműek-,
életneműek-, gazdasági szerek-, és szarvasmar-
hákból álló ingóságok — folyó 1879. évi február
hava 27-én d. e. 9 órakor Kende községében a
plebánia helyiségekben — fognak árverés útján a
legtöbbet ígérőnek eladatni.

Kelt Eperjesen, 1879. évi február 11-én.
Dobay Sándor,
kir. közjegyző.

Az eperjesi „Éjszakmagyarországi jel-
zálog és iparüzletbank“

rendes közgyűlése

f. évi március 16-ik napjának délutáni 2 1/2
órájára a városi tanácsterembe kitűzve, erre
a t. c. részvényes urak tisztelettel meghi-
vatnak.

Tanácskozási tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság je-
lentései.
2. A számadások megvizsgálása s a mérleg
megállapítása.
3. A társaság további fennállása, vagy fel-
oszlása iránti — és illetve a fulguritgyár
iránti elhatározások.
4. Az igazgatóság és felügyelőbizottság vá-
lasztása, — esetleg a felszámolók kiren-
delése.

Eperjes 1879. február 14-én.

25 **Az igazgatóság.**

Verpachtung.

Mein Gutsanteil in Herbej an der Tapoly
gelegen, enthaltend 200 Joch Feld incl. Weide
bin ich willens vom 1. April a. c. in Pacht zu
geben. Auskunft erteilt Makay Pál in Zeben
und Johann Breitkopf in Lapispatok.

Makay Josef,
Herbej, letzte Post Kurima.

7 5-5

Bérleti hirdetés.

A nagymélt. V. és közokt. m. kir. ministe-
rium 1879. évi január 12-én 33133/1878 sz. a.
kelt elhatározása folytán közhírré tétetik, misze-
rint a magyar tanulmányi alap tulajdonához tar-
tozó, Sárosmegyében Eperjes városához 16 km-
nyire fekvő Boroszló határbeli tagosított, kellő
épületekkel felszerelt birtok, mely áll: 21025/1200
hold belsőségből, 489370/1200 hd. szántóföldből,
16410/1200 hd. kaszáló, 76800/1200 hd. legelő és
egyebekből összesen 585205/1200 holdból, ugy a
mérki határban levő a boroszlóival tagos régi
szántóföldekből 1291082/1200 hold együtt 71584/1200
holdban f. 1879. év április 1-ő napjától fogva,
hat esetleg kilenc egymástáni évre újabban bérbe
adatik. — Ezen bérletre határozott 50 kros bé-
lyeggel ellátott zárt ajánlatok melyekben a hold
számra vagy általánosan megajánlott évi bérösszeg
betűkkel is kiírandó és kijelentendő, hogy aján-
lattevő a feltételeket ismeri, s az ajánlat beadá-
sával magára nézve kötelezőknek tartja f. é. fe-
bruár 17-ik napja, déli 12 óráig Abaujmege
Alsó-Mislye helyiségében székelő közalapítványi
kir. főtisztviselnél adandó be, s ehhez bánatpénzül
715 frt esatolandó, mely az elfogadott ajánlat
felére óvadékkul a szerződés aláírásakor kiegészít-
endő leszen, a kisebbségben maradt bánatpénze
azonnal az eljárási jegyzőkönyv berekesztése után
vissza fog adatni.

A választók közti választás a vallás és köz-
oktatási m. kir. miniszter ó nmgának fentartatik.
Hátralékos bérlők versenyésre nem bocsájtatnak,
a főtisztviselnél előtti ismeretlenek pedig, vagyoni
állapotukat s gazdasági szakképzettségüket igaz-
olni tartoznak. 17 3-3

Utóajánlatok el nem fogadtatnak.

Alsó-Mislyén, 1879. január 23-én.

Közalap. kir. főtisztviselnél.

Beste Debresiner Schweine-Fett
per Kilo 60 kr. ferner Oekono-
mie-Samen, Steierscher- und Lu-
zerner-Klee, Englisches Raygras,
Cimothens-Gras und Burgunder
Futter-Rüben in vorzüglicher
Qualität und billigt zu haben
bei **J. W. Gallotsik**
in Eperies.

Ein Milchpächter
der die Milch von 200 Stück,
in der Umgegend von Eperies
bei verschiedenen Gutsbesitzern
stehenden Rügen zur Einrichtung
eines Milchgeschäftes in ge-
nannter Stadt zu übernehmen
geneigt wäre, wird gesucht.

Nähere Auskunft erteilt, **Gr.
Wengersky in Sebes**
und Herr **Gregor v. Kirch-
mayer in Enyiczke.** 21 1-3

Seit 1. November 1878

beträgt das Postporto für Pakete bis zu 5 Kilo
Brutto von Triest nach jeder Poststation in Oester-
reich-Ungarn bloß 30 Kr. und bietet sich so für Je-
dermann Gelegenheit, Kaffee, Reis, Süßfrüchte, Ge-
müse etc. in kleineren Quantitäten zu en gross
Preise zu beziehen.

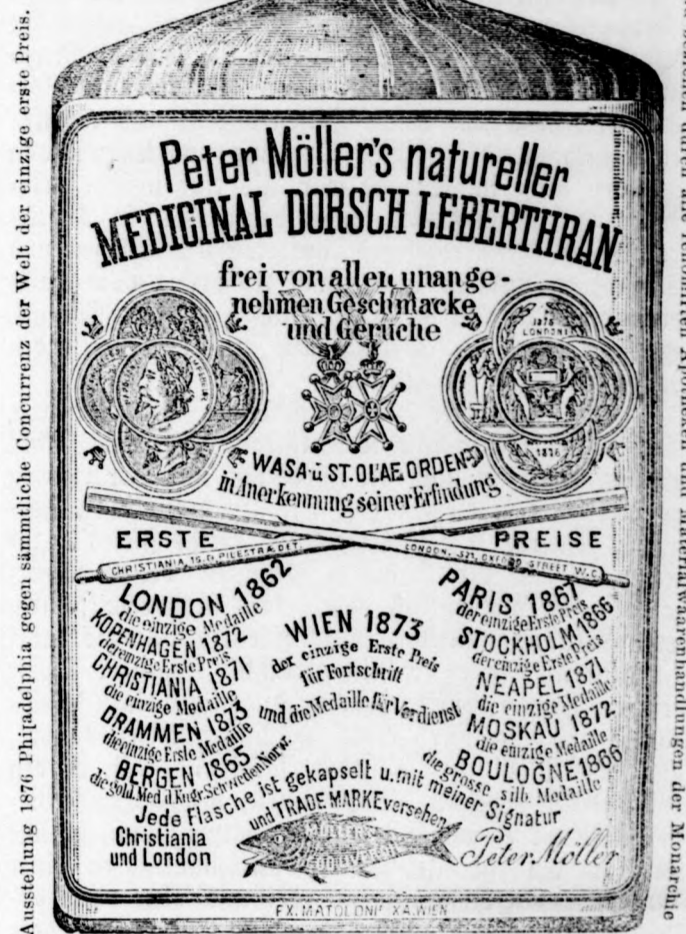
1ma. Ceylon feinsten Perl-Kaffee per Kilo fl. 1.80
1ma. Ceylon feinsten Plant-Kaffee per Kilo fl. 1.70
1ma. Ceylon feinsten nativ Kaffee per Kilo fl. 1.30
1ma. Arab echter Mocca-Kaffee per Kilo fl. 1.50
1ma. feinsten Java-Kaffee per Kilo fl. 1.45
versende in Säde à 4¹/₂ Kilo Netto unter Nachnahme
des Betrages.

Ausführlichen Preis-Courant sende auf Ver-
langen franco. 211 10-10

C. Singer, Triest.

General-
PAUL
Wien

Depot
ECKARDT
III.
Heumarkt 7.

Möller's Thran in dessen eigenen Fabriken an den
Fangplätzen, den Loffoten-Inseln (Norwegen) aus frischen,
ausgesuchten Lebern bereitet, ist von blaugelber natür-
licher Farbe bei angenehmem olivenöligem Geschmack
fasst geruchlos und kann vermöge seiner leichten Verdaulichkeit
selbst von den schwächsten Magen vertragen werden.
Der Thran wird vom Fabrikanten selbst in Flaschen
gefüllt und mit Original-Etiquette und Capsel versehen,
ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede
wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite
der Zwischenhändler ausgeschlossen wird; dem Consumenten
wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines Natur-
product zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich
innewohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei
Krankheiten, wie: Brust- und Lungenleiden, Seropheln,
Drüsenkrankheiten, Schwächlichkeit etc., vorzüglich
bewähren. 173 10-12
Um dem vom grossen Publikum gehegten Vorurtheile
zu begegnen, dass „brauner Thran“ medicinisch
wirksamer sei als die blaugelben sogenannten
weissen Sorten, so empfehle die jeder Flasche
beiliegende Abhandlung über Thran seine Bereitung
und Verfälschung einer geneigten Beachtung.
General-Depot in Wien: Paul Eckardt, III. Heumarkt 7.
Preis per Flasche ö. W. fl. 1.
Depot in Eperies: Isépy Gyula, Apotheker.

A nagy-sárosi műmalom részvény-társulat ez évi

RENDES KÖZGYŰLÉSE

f. évi február 18-án fog sz. k. Eperjes város tanácstermében
délelőtt 9 órakor megtartatni, melyre a t. cz. részvényesek
ezennel tisztelettel meghivatnak.

A tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1878-ik üzleti évről; ugyanannak iuditványa egy előállítandó forgalmi tőke körül, — s határozat ezek felett.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Az évi osztalék meghatározása.
4. Egy igazgatósági tag választása.
5. Egy részvényesnek indítványa az alapszabályok 26. §-ának módosítása iránt.

Eperjesen, 1879 január 23-án.

Jelenik-Almássy István,
elnök.